

Borriegineel – *Voortekenen*

Geproduceerd door Royal with Cheese

01. Kiespijn (intro)

Vocalen en tekst: Borriegineel

Productie: Royal with Cheese

Opgezadeld met de illusie van vrijheid als eigendom ziet hij zijn omgeving zich verplicht voelen deel te nemen aan het maatschappelijk debat, waarin iedereen gehoorzaam doet alsof – en daarmee de stilzwijgende gedragscode bereidwillig respecteert. De meeste mensen om hem heen, zo merkt hij steeds duidelijker, lijken zich van geen enkel kwaad bewust. Integendeel, zelfs. Ze denken werkelijk dat ze zich op het recht moeten beroepen, alvorens ze hun stem mogen laten gelden. Zouden ze dan nog altijd geen benul hebben van hun potentieel? Zouden ze dan nog altijd niet inzien hoe verrijkend hun invloed op hun eigen levens kan zijn? Zouden ze dan nog altijd te dom of te bang of te laks zijn, om de zonneklare leugens als zodanig te herkennen? Zou dat nu echt zo zijn?

Als een geplaagde straatprediker met pleinvrees kletst hij in gezelschap tegen wil en dank veelal in het luchtledige. Zo verloochent hij zichzelf telkens weer wanneer hij zich onder de mensen begeeft, zoals iedereen om hem heen dat schijnt te doen – maar dan niet gehinderd door een fijnzinnig bovenbewustzijn als dat van hem. En soms is het net alsof dat zo hoort. Toch maken zij hem onbedoeld en steeds opnieuw slechts duidelijk, hoe ze de oorverdovende alomtegenwoordigheid van stilte als een ondraaglijk geluid ervaren. Nog altijd doet het pijnlijke besef ervan ze zielsveel verdriet. En daarom hebben ze maar besloten zich toe te leggen op het zachte geroezemoes dat ze zo behaaglijk vertrouwd in de oren klinkt. Gelukkig slaagt hij er sinds kort in daar iedere keer wat harder om te lachen. Wat momenteel nog maar een moeizaam grijnsje is, klinkt binnen afzienbare tijd als een onbeschaamd luide schaterlach, die zonder remming hemelwaarts buldert.

02. Geef me de ruimte

Vocalen en tekst: Borriegineel

Productie: Royal with Cheese

Gedurende mijn dagelijkse strijd met een dwangmatig krachtige, en buitengewoon weerbarstige inborst, kan ik voor nietsvermoedende buitenstaanders nauwelijks te genieten zijn. Maar alleen ik weet waar ik mee bezig ben – en ik ben niemand toelichting verschuldigd. Dus houd je mening voor je, dan doe ik hetzelfde. Want ook wanneer ik niet begrepen word, volg ik de route die ik af moet leggen, en neem ik iedere hindernis met volle overtuiging. Uiteraard kan dat af en toe tegennatuurlijk aanvoelen, maar het doel heiligt alle middelen.

Leid me niet af. Laat me met rust. Blijf uit mijn buurt. Geef me de ruimte!

Overal klinkt het eenzijdige gebrabbel. Het vergankelijk geouwehoer. Ontoereikende pogingen om de angstaanjagende leegte te overstemmen. Na al die tijd klinkt het nog even depressief en inspiratieloos, hoewel de onophoudelijke lachsalvo's anders doen vermoeden. Maar hoe alleen een kind zich zonder remming eindeloos gelukkig kan voelen, zijn ze een voor een vergeten. Het lijkt dan ook een eeuwigheid geleden – als de herinnering zich tenminste nog aandient. Die onbehaaglijke berusting, een werkelijk weerzinwekkende instemming, heeft zich onverbiddelijk van deze jongvolwassenen meester gemaakt. En zelfs daar leggen zij zich willoos en tam bij neer, als volkomen onbezielde wezens. Als wisselspelers die teneergeslagen langs de zijlijn staan en machteloos aanschouwen wat er in het speelveld plaatsvindt. Nee, het is ze nauwelijks aan te rekenen, maar werkelijk, ze hebben geen flauw benul! Het is trouwens voornamelijk dat oeverloze gezwets waar ik totaal geen behoefte aan heb. En dat is niets nieuws, want het verveelt me al sinds jaar en dag. Het enige verschil is dat ik dergelijke ervaringen tegenwoordig uitspreek. En dat mag dan minstens zo onbenullig zijn als hun gebrabbel, maar het is ook even onweerstaanbaar. Die eerlijkheid wekt een arrogante, neerbuigende indruk, ja. Dat moet dan maar. Ik heb

nooit gevraagd om een reputatie, die negen van de tien keer toch op een misvatting berust.

Leid me niet af. Laat me met rust. Blijf uit mijn buurt. Geef me de ruimte!

Het is banaal gemakkelijk om met mensen om te gaan, maar om *goed* met mensen om te gaan, kan verdomd moeilijk zijn! En je hebt in je leven al teveel nagedacht om nog te kunnen zeggen dat je argeloos in de wereld staat. Man, lul toch niet... je bent een ongeëvenaard manipulatief mens, en je weet het. Ja jongen, je weet het beter dan wie dan ook in je omgeving – hoe doorzichtig je ook lijkt te zijn. Je bent juist zo manipulatief doordat je die naïviteit als geen ander kan voorwenden. En het is voor iedere partij een verwarrende eigenschap. Waarom blijf je dus niet gewoon uit de buurt van mensen die je niet kennen? ‘Pas wanneer ik met de buitenwereld praat, blijf ik vele malen menselijker dan ik dacht!’ Natuurlijk ben je een bijzonder sociaal wezen, maar als die omgang je niets dan irritatie, twijfel en verwarring oplevert, ben *jij* de storende factor in je dagelijkse zoektocht naar balans. En dan kun je jezelf nog honderden keren arrogant opstellen als buitenstaanders zich weer leeghoofdig voordoen, of simpelweg eenmaal besluiten niet meer in dergelijke situaties terecht te komen.

Domme jongen...

Leid me niet af. Laat me met rust. Blijf uit mijn buurt. Geef me de ruimte!

03. Zolang er maar een chip in zit!

Vocalen en tekst: Borriegineel

Productie: Royal with Cheese

Zon, maan, sterren.

Huisje, boompje, beestje.

Boter, kaas, eieren.

Zolang er maar een chip in zit!

Weegschaal, wasmand, open haard.

Fruitschaal, strijkplank, magnetron.

Lampenkap, theemuts, ganzenbord.

Zolang er maar een chip in zit!

Hutspot, rookworst, maïskolf.

Slasaus, trostomaat, rode kool.

Stokbrood, witte wijn, bonensoep.

Zolang er maar een chip in zit!

Drumstel, saxofoon, trompet.

Trekzak, speakerbox, klootviool.

Everzwijn, Dobermann, dooie mus

Zolang er maar een chip in zit!

Tijdschrift, telefoon, satelliet.

Internet, radio, televisie

Paspoort, pinpas, chipknip.

Zolang er maar een chip in zit!

Plankenkoorts, engtevrees, rode hond.

Hernia, voetjicht, salmonella.

Loopneus, oorsmeer, okselvet.

Zolang er maar een chip in zit!

Kunstenaar, koopman, dorpsgek.

Directeur, ambtenaar, veteraan.

Journalist, filosoof, demagoog.

Zolang er maar een chip in zit!

Man, vrouw, kind...

Man, vrouw, kind...

Man, vrouw, kind...

04. Mijn huidige ik (groeipijn)

Vocalen en tekst: Borriegineel

Productie: Royal with Cheese

Gitaar: Frenky Lukken

Drum: Joshua Pesulima

Scratch: DJ Guila

Mijn oude ik.

Dat is een onvervalste labbek.

Een zielig en onzeker kereltje vol zelfmedelijden, dat zich krampachtig laat sturen door dwanggedachten en vanuit doodsangst denkt te moeten handelen. Hij vindt dat de hele wereld hem doelbewust tegenwerkt – en dat heeft hij ook verdiend, zo stelt hij regelmatig zelfverwijtend vast, want hij is een slecht mens, zoals iedereen. Het gaat hem uitermate makkelijk af om dit zelfbeeld te blijven koesteren en in deze leefwijze te volharden. En hij vindt het ook wel best, zo. Want wat kan hij er nu helemaal aan veranderen?

Mijn nieuwe ik.

Dat is een onmiskenbare lefbal.

Een uitgebalanceerde levenskunstenaar vol vertrouwen en inspiratie, die ongedwongen in het leven staat en de route aflegt die zijn intuïtie hem ingeeft te volgen. Bij hem begint de wereld. Daarom geeft het leven hem wat hij het leven geeft. En hij ziet geen enkele reden om niet ieder moment ten volste van zichzelf en dit moment te genieten. Hij doet iedere dag zijn uiterste best om zijn eigenwaarde op peil te houden en deze levenswandel te handhaven. Want alles is altijd voor verbetering vatbaar, hoe goed het momenteel ook is.

Mijn huidige ik staat voor de keuze. Hij is continu in gedachten verzonken en tracht iedere stap overwogen en bedachtzaam te verzetten – ook wanneer hij wankelt. Zijn persoonlijke ontwikkeling is als het schrijven van een tekst, waarbij hij niet moet vergeten om op de komma's te letten. Momenteel sloopt hij alle bouwstenen, alleen maar om zijn persoonlijke infrastructuur naar wens te herindelen.

Als geen ander is hij zich ervan bewust dat hij als een waaghals moet leven, om daar te komen waar hij wil zijn. Daarom volgt hij zijn eigen spoor en knalt met volle overtuiging door iedere wissel, zonder stil te blijven staan bij de vraag of de rails hem wel de juiste richting in zullen sturen. Want dat is niet langer relevant. Hij moet verder. Want hij wil verder. Dus hij kan verder. En hij gaat verder.

Nee. Het is niet mijn bedoeling om met beide middelvingers op de buitenwereld gericht door het leven te gaan, om met buitenstaanders manipulatieve machtsspelletjes te spelen, of om een strijd uit te vechten en een pleit te beslechten met een ander of mezelf. Maar het is ook niet mijn bedoeling om aan andermans verwachting of interpretatie te voldoen, om me onderdanig als een slaaf in een rol te schikken die ik onder geen beding kan of wil of zal vervullen. Daarom is het geenszins mijn bedoeling om verlangen of begeerte na te jagen, of om me door negatieve gedachten en emoties te laten overmannen en zodoende in een zelfvernietigend patroon te vervallen, of om me zonder overtuiging neer te leggen bij een onbevredigende situatie die ik eigenhandig gecreëerd heb. Ik kan niet langer op het goede hopen of het kwade vrezen, terwijl ik ook de mogelijkheid heb om op dit moment te vertrouwen.

Het is niet langer mijn bedoeling om geleefd te worden, zolang ik zelf de keuze kan maken om te leven.

05. Het leven draait om wie je bent (skit)

Vocalen: Borriegineel, Royal with Cheese

Tekst: Borriegineel

Productie: Royal with Cheese

Man, vrouw, kind...

Man, vrouw, kind...

Man, vrouw, kind...

Het leven draait om wie je bent!

Leef. Schijn. Blijk.

Leven. Schijnen. Blijken.

Levend. Schijnend. Blijkend.

Het leven draait om wie je bent!

Voel. Denk. Weet.

Voelen. Denken. Weten.

Voelend. Denkend. Wetend.

Het leven draait om wie je bent!

Groei. Durf. Kies.

Groeien. Durven. Kiezen.

Groeiend. Durvend. Kiezend.

Het leven draait om wie je bent!

Schijn. Leef. Blijk.

Schijnen. Leven. Blijken.

Schijnend. Levend. Blijkend.

Kies. Durf. Groei.

Kiezen. Durven. Groeien.

Kiezend. Durvend. Groeiend.

Het leven draait om wie je bent!

Weet. Denk. Voel.

Weten. Denken. Voelen.

Wetend. Denkend. Voelend.

Het leven draait om wie je bent!

Schijn. Blijk. Leef.

Schijnen. Blijken. Leven.

Schijnend. Blijkend. Levend.

Het leven draait om wie je bent!

Man, vrouw, kind...

Man, vrouw, kind...

Man, vrouw, kind...

06. Mantra: vice versa

Vocalen en tekst: Borriegineel

Productie: Royal with Cheese

Stress, spanning, wanorde, verwarring, bezetenheid!

Wat ligt er ten grondslag aan deze krampachtige dialogen die ik veelvuldig voer? (Turbulentie!) Waarin wortelt deze ongedurige spanning die mijn onderbuik maar blijft teisteren? (Dwanggedachten!) Wat veroorzaakt deze stuurloze houding die ik mezelf vandaag steeds aanmeet? (Angst en twijfel!) Waarin schuilt deze vleesgeworden minderwaardigheid die ik mezelf nog altijd inbeeld? (Zelfontkenning!)

Vandaag stormt de buitenwereld met een noodvaart op me af. Een overdaad aan impulsen en impressies dringt zich aan me op en breekt mijn verstrooide gestel binnen. Ondertussen schrijft de norm voor dat ik me over al deze indrukken en prikkels een mening zou moeten vormen. Maar de psychedelische verschijning van het alledaagse benauwt me al een paar maanden - en daarbij voel ik me vele malen te stompzinig om een zinnig woord te zeggen over alles wat me tracht te bereiken. Mijn aanmatigende houding is een reactie uit volslagen radeloosheid, want ik zou niet weten hoe ik ooit nog anders op die zelfingenomen, materialistische prietpraat zou kunnen reageren. En hoewel ze het vergeten lijken, zijn ze er diep van binnen dondersgoed van doordrongen dat het van geen enkel belang is welke status ze genieten, hoeveel salaris ze verdienen en wat voor paraferalia ze bezitten. Maar toch... als ik me daar zo goed van bewust denk te zijn, waarom lukt het me momenteel dan niet om liefde te geven en begrip te tonen? Waarom lopen alle dialogen die ik de afgelopen uren heb gevoerd, dan uit op een pijnlijke stilte of een onderdrukt conflict? Met andere woorden: waarom valt het me vandaag dan zo zwaar om te zijn wie ik ben?!?

Stress, spanning, wanorde, verwarring, bezetenheid!

Rust, geduld, bezinning, vertrouwen, tevredenheid.

Obsessies leiden op termijn tot mentale zelfverminking. Maar ik hóéf geen slaaf te zijn van mijn gedachten. Want als de buitenwereld mij kan conditioneren, kan ik dat zelf eveneens – en beter! Tegenwoordig zoek ik het in mezelf, simpelweg omdat ik het daar weet te vinden. En als dat jou niet lukt, waarom bedenk je dan niet dat iedereen aantrekt wat hij of zij uitstraalt? Want waarom denk je dat vertrouwen zo'n krachtige uitwerking kan hebben? Ook jij kan het uitstralen, want zwakte en onzekerheid zijn dezelfde energie als kracht en zelfbewustzijn, maar dan anders geïnterpreteerd.

Rust, geduld, bezinning, vertrouwen, tevredenheid.

Dit moment is onveranderlijk, voor zolang het duurt. Daarom is de positieve invulling ervan vanzelfsprekend van levensbelang. Tegenwoordig vind ik het in mezelf, simpelweg omdat ik het daar durf te zoeken. En nee, natuurlijk kan ik de wereld niet veranderen. Alles wat ik tijdens mijn aardse bestaan kan en moet doen, is met mijn levenshouding en leefwijze het juiste voorbeeld geven. Ik kan laten zien hoe het moet, dus ik moet laten zien hoe het kan. Dat is niets anders dan het aanvaarden van de natuurlijke verantwoordelijkheid die ieder mens draagt. Want 'ik' is 'jij' en 'jij' is 'ik'.

Rust, geduld, bezinning, vertrouwen, tevredenheid.

07. Denk je nu werkelijk... (outro)

Vocalen en tekst: Borriegineel

Productie: Royal with Cheese

Gitaar: Frenky Lukken

Drum: Joshua Pesulima

Wacht even...

Denk je nu werkelijk dat de mens zich gedraagt zoals hij zich gedraagt, simpelweg omdat hij niet anders kan? Opmerkelijk... maar dat zegt meer over jou dan over de mens in het algemeen! Kijk, ik kan het gedrag van de mens ook niet veranderen, maar wel dat van mezelf – zoals iedereen dat kan. En we zijn niet van nature slecht! Dat praten we onszelf stomweg aan, al eeuwen... onze onveranderlijk kwade inborst verschaft ons tenminste nog *enige* vastigheid in deze verwarrende wereld. Nonsens! Die leugens worden al veel te lang doorgegeven, van generatie op generatie. Maar ik weiger ze te aanvaarden! Donder op!

Ik ben goedgegelovig, dom en naïef, ja... maar niet slecht.

Nee! Ik ben niet slecht!

Ik ben niet slecht, want... ik ben een mens.

Ik ben niet slecht, want... ik ben.